

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 336/2026
26.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Воларевића, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Новом Саду К 126/22 од 16.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 26.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Воларевића, поднет против правноснажног решења Вишег суда у Новом Саду К 126/22 од 16.01.2026. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду К 126/22 од 16.01.2026. године раздвојен је кривични поступак против окривљеног АА због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, по оптужници Вишег јавног тужиоца у Новом Саду Кти 70/21 од 09.02.2022. године, у односу на кривични поступак против окривљеног ББ због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, по оптужници Вишег јавног тужиоца у Новом Саду Кти 70/21 од 09.02.2022. године и одлучено је да ће се поступак против окривљеног АА убудуће водити под бројем К 3/26.

Против наведеног правноснажног решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Воларевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијано решење и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исто преиначи на тај начин што ће се водити јединствени поступак против окривљених АА и ББ.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74., члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члана 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Бранилац окривљеног АА, као разлог подношења захтева, наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. Међутим, наводима захтева бранилац суштински оспорава правилност одлуке суда донете применом одредбе члана 31. ЗКП и у том смислу наводи да у конкретном случају нису постојали законом прописани разлози правичности и целисходности за раздвајање кривичног поступка, што представља чињенично питање, а не правно, као и да је побијано решење донето без јасно утврђених и образложених чињеница, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. У вези са тим, бранилац надаље, суштински оспоравајући начин руковођења поступком од стране суда, указује на повреде кривичног поступка, које не опредељује јасно ни одређено, већ их износи на нивоу општих тврдњи, истицањем да је окривљеном ускраћено право да се изјасни о предлогу тужилаштва за раздвајање кривичног поступка, да окривљени није био уредно позван на главни претрес, као и да је суд прихватио предлог тужилаштва без обезбеђивања адекватне процесне расправе, чиме су повређена начела непосредности и контрадикторности, истовремено износећи сопствени став да је раздвајање поступка нецелисходно и доводи до ризика различите оцене истих чињеница и нарушавања правне сигурности, имајући у виду да се у односу на оба окривљена изводе исти докази и испитују исти сведоци.

Како из изнетих навода захтева за заштиту законитости, произилази да бранилац окривљеног у захтеву, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца (члан 438. став 2. тачка 1) и члан 439. тачка 2) ЗКП), док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП), повреду поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и на повреду одредбе члана 31. ЗКП, што нису законски разлози због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА, оценио недозвољеним.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци решења.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић